

mindelige regler, vi ellers har for den offentlige forvaltning.

Et spørgsmål er selvfølgelig også helt klart åbenheden omkring undersøgelseskommissionerne, hvor Dansk Folkeparti faktisk er tilhænger af så stor åbenhed som overhovedet muligt i undersøgelseskommissionens arbejde. I og med at der jo ikke skal falde dom i undersøgelseskommissionens konklusioner, men alene være tale om, at man vil få klarlagt et forløb, synes vi, det er vigtigt, at man har offentlighed omkring det, og at man måske har tænkt igenem, om man skal arbejde med noget, man vel egentlig i højere grad kunne kalde høringer, hvor man eventuelt også kunne inddrage politikere som udsørgere. Det er noget, der flere gange har været oppe og blive diskuteret i forskellige fora, og vi synes bestemt ikke, at den tanke er død, og vi vil i hvert fald gerne rejse en debat om det igen.

Så alt i alt er konklusionen altså fra Dansk Folkepartis side, at vi meget gerne deltager i forløbet, at vi håber, at tredje gang nu er lykkes gang, at der bliver en konklusion på det her i indeværende samling, og at de hovedpunkter, som jeg så har nævnt er vores udgangspunkt, også vil være at finde i det endelige lovforslag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil først ukritisk kvittere for, at her er et område, hvor der stort set altid er nogenlunde enighed mellem SF og Dansk Folkeparti. Man kan jo godt markere, når det er der, og det har jeg bemærket mange gange.

Jeg vil godt spørge hr. Thulesen Dahl, om ikke det gjorde indtryk på ham under vores høring, da, jeg tror det var Gorm Toftegaard Nielsen, der sådan på sin sædvanlige facon spurgte, om vi ikke strengt taget undervurderede befolkningen ganske heftigt, hvis vi ikke troede, at den kunne kende forskel på en undersøgelse og en retssag. Det vil altså sige den der bekymring for, om folk nu kom til at opfatte det som en dom, fordi det var en dommer, der sad med.

Det var i hvert fald et argument, der gjorde indtryk på mig.

Da der nu står, at det her ikke er en dom, og at der skal føres en retssag, hvis der skal falde en dom, så lad os gå ud fra, at folk er nogenlunde lige så kloge som os, og så gøre det sådan, at vi synes vi får den bedste bevisvurde-

ring, som vi jo får, hvis det er en dommer, vi har til at sidde som formand for det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal i hvert fald være den sidste til at undervurdere befolkningen. Politikerne er, som folk er flest. Det er dem, der vælger os, og selvfølgelig kan langt hovedparten af befolkningen også gennemskue det. Det er et spørgsmål om, hvor gode vi i øvrigt er til den kommunikation.

Men det, som vi gerne vil åbne en debat om, er jo, om man i det forløb, der skal være, hvor man skal klarlægge et begivenhedsforløb for at finde ud af, om der eventuelt efterfølgende kan være baggrund for at indlede retlige skridt, som så kan føre til dom, kan være en højere grad af f.eks. politikerudspørgen, om man i den større åbenhed, vi gerne vil have, også kan have det element, at man i højere grad opererer med det, man ellers kunne kalde en høring. Det er klart, at i et sådant forløb kan dommerens rolle blive mindre betydningsfuld, end hvis det alene er en kommission med tre eller fem mennesker, eller hvor mange der skal sidde med dommeren for bordenden.

Hvis man kunne gøre det på den måde, er jeg enig i, at så kan vi måske komme ud over den bekymring, der ellers kunne være omkring dommerens stilling.

Vibeke Peschardt (RV):

Da den radikale retsordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Det er nu tredje gang, Folketinget tager hul på forslaget om undersøgelseskommissioner, denne gang for at få det gjort færdigt.

Man kan sige, at undersøgelsen nu er blevet endnu mere aktuel, og så meget mere kan man sige, at det er vigtigt en gang for alle at få lagt os fast på nogle rammer for, hvordan den slags ting skal foregå fremover.

Der dukker jo ting og sager op hele tiden, skulle man snart sige, og vi har fra starten været interesseret i at få rammerne på plads.

Lovforslaget skitserer en række modeller, der skal være en hjælp, som Folketinget eller regeringen trækker op af skuffen, hvis og når det skulle blive nødvendigt.

Der er i forrige samling lavet et grundigt arbejde. Der er blevet afholdt en høring, og en tidligere første behandling af forslaget viste, at det skulle være muligt gennem arbejdet i Ud-